

מרכז המידע למודיעין ולטרור
על שם אלוף מאיר עמית

חדשות הטרור והסכסוך הישראלי-פלסטיני (13 באוקטובר – 19 באוקטובר 2010)

קהל תומכים מניף את דגלי חזאללה ואיראן ומקבל את פניו של נשיא איראן אחמדינג'אד בהגיעו ללבנון (רויטרס, ג'מאל סעידי, 14 באוקטובר 2010). במהלך הביקור שיבח אחמדינג'אד את חזאללה וקרא ללבנון "בית ספר להתנגדות".

עיקרי הדו"ח

- השבוע שרר שקט בנגב המערבי.
- אבו מאזן, בראיון לערוץ 1 הישראלי (17 באוקטובר 2010), שב ודרש להקפיא את הבניה בהתנחלויות, אך הוסיף כי בכל מקרה לא תפרוץ אינתיפאדה חדשה. לדבריו, אם יושג הסכם, יהיו הפלסטינים מוכנים לסיים את הסכסוך ואת התביעות ההיסטוריות שלהם מישראל.
- שיירת Viva Palestina טרם עזבה את נמל לאד'יקה בדרכה לאלעריש. המצרים הודיעו כי על 17 פעילים, ובמרכזם ג'ורג' גאלווי, שהוכרזו במצרים כאישיות בלתי רצויה, נאסר להיכנס לשטח מצרים. בדיקת שמות הפעילים מעלה כי המדובר בעיקר בכאלו שהיו מעורבים בעימות האלים עם כוחות הביטחון המצרים (ינואר 2010) ובפעילים המזוהים עם האחים המוסלמים (כמה מהם שהו על גבי ה"מאוי מרמרה").

אירועים בולטים בשטח

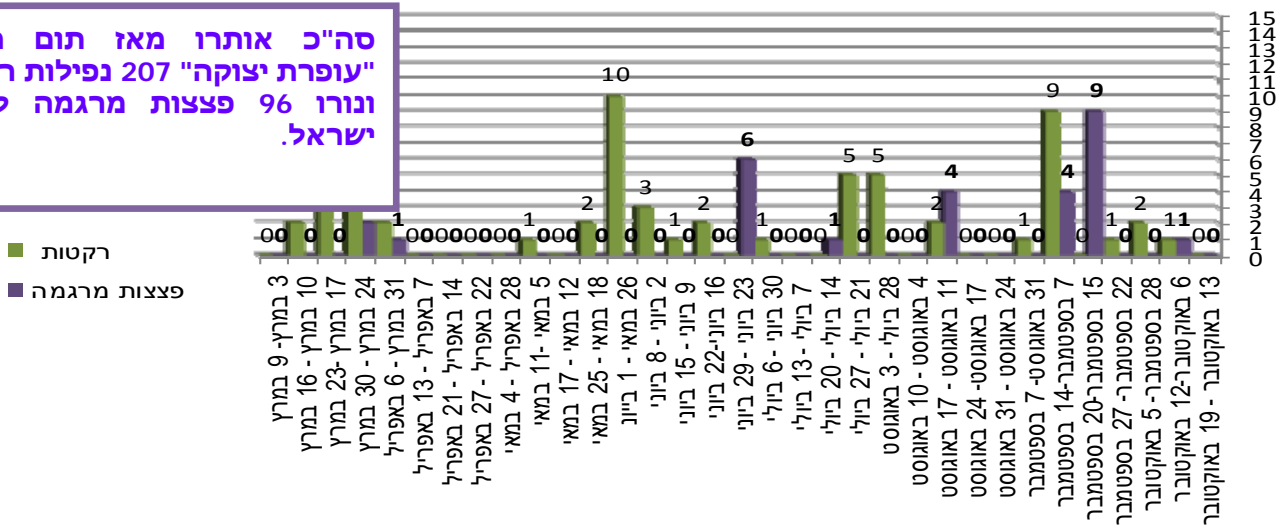
רצועת עזה

ירי רקטות

- השבוע שרר שקט בנגב המערבי. לא אותרו נפילות של רקטות ולא נורו פצצות מרגמה לעבר יישובי האזור.
- ב-17 באוקטובר סיכל כלי טיס של חיל האוויר ירי רקטות בעת שתקף חוליה בצפון רצועת עזה שביצעה הכנות לירי (דובר צה"ל, 17 באוקטובר 2010). כלי התקשורת הפלסטינים דיווחו, שכתוצאה מהתקיפה, נהרג פעיל הזרוע הצבאית של הג'יהאד האסלאמי בפלסטין ונפצעו עוד כמה פעילים (צפא, קדסנט, פאלפרס 17 באוקטובר 2010).

ירי רקטות ופצצות מרגמה לעבר יישובי הנגב המערבי¹

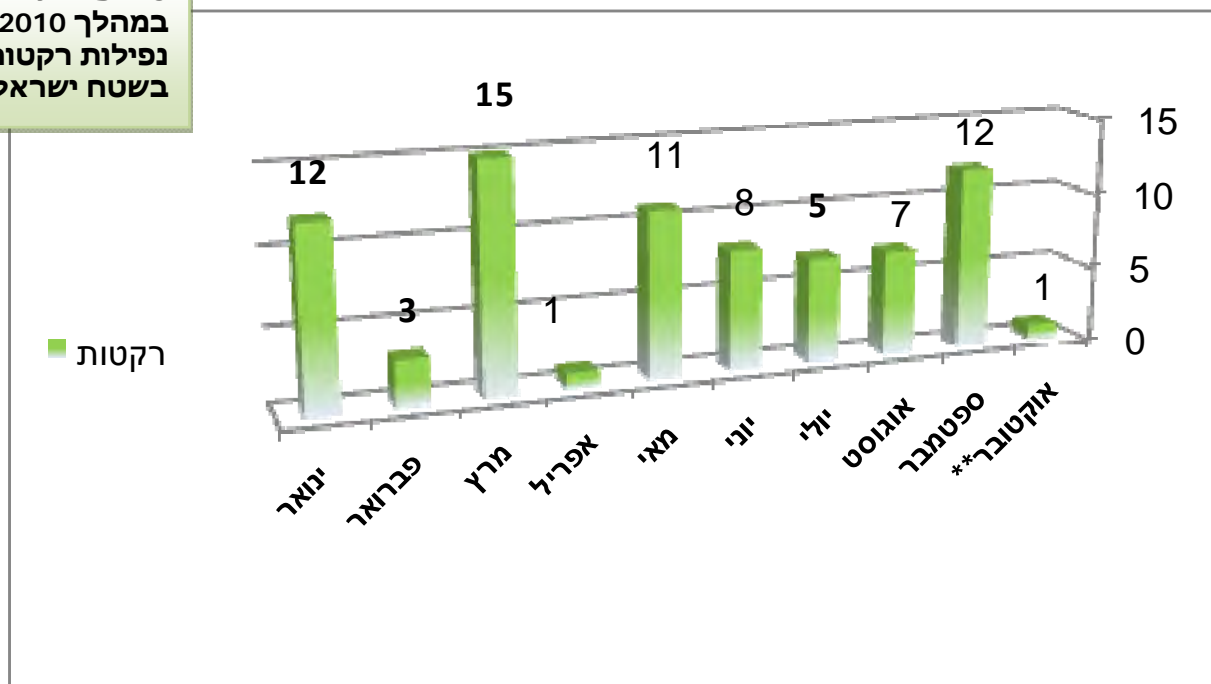
סה"כ אותרו מאז תום מבצע "עופרת יצוקה" 207 נפילות רקטות ונורו 96 פצצות מרגמה לשטח ישראל.

¹ בסטטיסטיקה זו לא נכלל ירי פצצות מרגמה לעבר סיורי צה"ל בקרבת גדר הגבול, שנפלו בשטח רצועת עזה.

ירי הרקטות ב-2010 בחתך חודשי *

סה"כ אותרו
במהלך 2010 75
נפילות רקטות
בשטח ישראל

* מדובר בנפילות שאותרו בשטח ישראל בלבד. כמות דומה של רקטות שנורות נופלת בשטח רצועת עזה.
** נכון ל- 19 באוקטובר 2010.

יהודה ושומרון

פעילות סיכול ומנע

■ כוחות הביטחון הישראליים המשיכו בפעילות הסיכול והמנע. במסגרתה נעצרו חשודים בפעילות טרור והוחרמו אמצעי לחימה. ב-11 באוקטובר יודו אבנים לעבר כלי רכב ישראלי סמוך לעזון (מזרחית לקלקיליה). לא היו נפגעים. נגרם נזק לכלי הרכב (דובר צה"ל, 11 באוקטובר).

התהליך המדיני

סוגיית הקפאת הבניה וחדוש המשא ומתן

■ נמשכות ההתבטאויות סביב נושא הקפאת הבניה. במסגרת זאת **אבו מאזן**, יו"ר הרשות הפלסטינית, אמר בראיון לערוץ הראשון של הטלוויזיה הישראלית כי הדרישה להקפאת הבניה בהתנחלויות איננה תנאי מוקדם למו"מ אלא דרישה פלסטינית ובין-לאומית, והתחייבות ישראלית, שתלויה ועומדת כבר מראשית המגעים בין הצדדים בתקופת יצחק רבין. לטענתו, הממשל האמריקני התחייב שישראל תפסיק את הבניה בהתנחלויות, ועל סמך התחייבות זו פתחו הפלסטינים במגעים ישירים בחודש ספטמבר האחרון (ערוץ 1, 17 באוקטובר 2010).

■ אבו-מאזן טען כי מזכירת המדינה האמריקנית הילארי קלינטון טענה ש"כל ההצעות ירדו מעל הפרק אם ראש הממשלה הישראלי לא יסכים להקפאת הבניה", אך לטענת אבו מאזן נתניהו התעקש שהוא "חושש לממשלתו" במקרה של הקפאה. אבו מאזן הוסיף כי **לא תפרוץ אינתיפאדה חדשה בכל מקרה וכי במידה ויושג הסכם, הפלסטינים יהיו מוכנים "לסיים את הסכסוך [ו] לסיים את התביעות ההיסטוריות"**. (ערוץ 1, 17 באוקטובר 2010).

■ בנימין נתניהו ראש הממשלה אמר בנאום שנשא בפתח מושב החורף של הכנסת, כי יסכים להאריך את הקפאת הבניה בהתנחלויות במידה והפלסטינים יכירו במדינת ישראל כמדינת העם היהודי. בעקבות דברים אלה הצהיר **יאסר עבד רבה**, מזכיר הוועד הפועל של אש"ף, כי הרשות הפלסטינית מוכנה להכיר במפה המבוססת על גבולות 1967, ובישראל "כפי שהיא קוראת לעצמה, על פי המשפט הבין לאומי". הוא לא התייחס להכרה בישראל כמדינת העם היהודי (AFP, 13 באוקטובר 2010; הארץ, 14 באוקטובר 2010).

■ דבריו של עבד רבה זכו לביקורת קשה הן מצד פתח והן מצד חמאס:
 ■ **נביל שעת'**, בכיר בפתח, טען כי דבריו אינם מייצגים את עמדת הצד הפלסטיני אשר "אינו מוכן לשלם מחיר ההכרה במדינת ישראל כמדינה יהודית (xinhuanet.com, 13 באוקטובר 2010).

● חמאס וארגוני טרור נוספים יצאו בהודעת גינוי לדברי עבד רבה (Palestine-info, 16 באוקטובר 2010). **מצטפא אלצואף**, העורך לשעבר של ביטאון חמאס פלסטין, טען כי את בעיית "האנשים אשר מתחילים לוותר על זכויות אשר אינן שלהם" יש לפתור באמצעות הקמה מחדש של "בתי משפט עממיים". בבתי משפט אלו, לשיטתו, "גזר הדין צריך להיות במקום, וביצועו – מיד לאחר מכן" (פלסטין, 16 באוקטובר 2010).

ההתפתחויות ברצועת עזה

המצב במעברים

■ במהלך השבוע נכנסו לרצועת עזה בין 166 ל-208 משאיות סחורה לרצועת עזה ליום. רובן נשאו מצרכי מזון ומזון לבעלי חיים, מוצרי חשמל, ציוד לתשתיות ביוב וצנרת ומוצרי יסוד הומניטאריים נוספים. כמה משאיות נשאו מלט (אתר מתאם פעולות הממשלה בשטחים, 13-18 באוקטובר 2010).

כוחות הביטחון המצרים סיכלו העברת אמצעי לחימה לרצועת עזה

■ בכלי התקשורת הפלסטינים והמצריים דווח כי ב-18 באוקטובר תפסו כוחות הביטחון המצרים משלוח אמצעי לחימה שיועד להברחה מסיני לרצועת עזה באמצעות המנהרות. המשלוח כלל כ-150 קילוגרם חומר נפץ, אפודי מגן, 33 מוקשים, 55 רובים אוטומטיים, תחמושת ו-25 רימוני יד. כמו כן חשפו כוחות הביטחון המצרים חמש מנהרות להברחת סחורות ומכוניות לרצועת עזה. באחת המנהרות נתפסו כמויות גדולות של סחורות ומכשירי חשמל (אלקדס, 18 באוקטובר 2010; מצראוי, 18 באוקטובר 2010; מען, 18 באוקטובר 2010).

איש כוחות הביטחון המצרים ליד פתח מנהרה (מען, 19 באוקטובר 2010)

הודעות גינוי בעקבות סגירת מטה איגוד העיתונאים בעזה

■ ב-12 באוקטובר 2010 פשטו כוחות ביטחון הפנים של ממשל חמאס על מטה איגוד העיתונאים בעיר עזה, אשר נשלט בידי פתח, וסגרו אותו עד להודעה חדשה (AFP, 14 באוקטובר 2010).. חברי הנהלת האיגוד זומנו לחקירה. **פדרציית העיתונאים הבין לאומית (IFJ) גינתה את הפעולה וכינתה אותה "פגיעה חמורה בזכויות העיתונאים וסטירה בפרצופם של הפלסטינים"** (PNN, 13 באוקטובר 2010). **גם משרד החוץ הצרפתי גינה את המעשה** (AFP, 13 באוקטובר 2010).

המשטים לרצועת עזה

מצרים אסרה על כניסת 17 ממארגני שיירת עורק חיים 5

■ שיירת הסיוע של ארגון ויוה פלסטינה, "עורק חיים 5", טרם עזבה את נמל לאד'קיה, ייתכן עקב חילוקי דעות עם בעלי הספינה, אשר אמורה להעביר את השיירה לנמל אלעריש (אלג'זירה, 18 באוקטובר). עד כה (נכון ל-17 באוקטובר) טרם התקבלה בנמל אלעריש הודעה על מועד הגעת הספינה (מצר אלג'זירה, 17 באוקטובר 2010).

■ בתוך כך הודיעו שלטונות מצרים כי ייאסר על 17 ממשתתפי שיירת "עורק חיים 5" ובראשם ג'ורג' גאלווי להיכנס לשטח מצרים. לדברי זאהר ביראוי, פעיל חמאס בבריטניה המשמש דובר

השיירה (שגם כניסתו נאסרה), שלטונות מצרים לא סיפקו הבהרה לגבי הסיבות לאיסור. מבידיקה ראשונית של שמות הפעילים שכניסתם נאסרה עולה כי המדובר בכאלו **שהיו מעורבים בעימות האלים של שיירת Viva Palestina עם כוחות הביטחון המצרים (ינואר 2010) בפעילים המזוהים עם האחים המוסלמים והאסלאם הרדיקלי.**

■ בין אלה שכניסתם נאסרה על ידי השלטונות אזרחים בריטיים, ירדנים ותורכים, חלקם השתתפו בשיירה שהתעמתה עם הכוחות המצריים בינואר 2010 ביניהם:

● **ג'ורג' גאלווי**, חבר פרלמנט בריטי לשעבר, תומך בחמאס ומארגן השיירה. על רקע האיסור שב גאלוי לבריטניה את מקומו תפס **קווין אובנדין, פעיל שמאל קיצוני בבריטניה**. אובנדין הינו אחד מראשי Viva Palestina **שהיה גם על גבי המאוי מרמרה** (אלדסטר, 12 באוקטובר 2010).

● **זאהר ביראוי** – פעיל חמאס המזוהה עם האחים המוסלמים. מתגורר בבריטניה ועוסק בה בפעילות אנטי-ישראלית אינטנסיבית. משמש כדובר השיירה. היה מעורב בעבר בארגון שיירות ומשטים לרצועת עזה, כולל זו שהתעמתה עם שלטונות מצרים בינואר 2010.

● **רון מקיי** – בריטי, פעיל ב-Viva Palestina. ראש צוות בשיירה הנוכחית. השתתף בינואר 2010 בשיירה שהתעמתה עם שלטונות מצרים כראש Viva Palestina US.

● **ואיל אכרם אסעד אלסאקא** – ירדני, מהנדס במקצועו. חבר ותיק בתנועת האחים המוסלמים. עמד בראש הקבוצה הירדנית שהשתתפה במשט על גבי המאוי מרמרה. נשיא לשעבר של ראש איגוד המהנדסים בירדן.

● **עלא' עבד אלג'ואד עמר ברקאן** – ירדני, אחראי על יחסי הציבור של האיגודים המקצועיים. קשור ככל הנראה לארגונים אסלאמיים. שהה על המאוי מרמרה.

● **ח'ציר אחמד אסמאעיל אלמ שאיח'** – ירדני, כתב בעיתון אלסביל, ביטאון האחים המוסלמים (לפחות עד 2007) ועמד בקשר עם האחים המוסלמים. שהה על גבי המאוי מרמרה.

פעילי שיירת ארגון ויוה פלסטינה בלאד'קיה. הכתובת בערבית "קו החיים מבריטניה לתושבי עזה" (אתר ויוה פלסטינה, 19 באוקטובר 2010)

■ **משט אירופאי**: טרם התפרסם מועד ליציאתו של המשט המשודרג שמארגנת הקואליציה המכונה "צי החירות 2". לדברי המארגנים יצא המשט במחצית הראשונה של שנת 2011. הם גם

הדגישו כי מטרת המשט איננה העברת סיוע הומניטארי לרצועה אלא הדגשת העובדה שניתן לשבור את הסגר הישראלי על עזה. **אחמט פארוק אונצאל**, נציג ארגון IHH בוועדה המארגנת של המשט, הודיע כי ארגונו שוקל לצרף למשט ספינה באותו סדר גודל של ה"מאוי מרמרה".

פעילים מצרפת שהיו על ה"מאוי מרמרה" הגישו תביעות נגד ישראל בבית הדין הבין לאומי בהאג

■ תשעה אזרחים צרפתים, אשר היו על הספינה "מאוי מרמרה" הגישו תלונה נגד ישראל בבית הדין הבין לאומי לפלילים בהאג באשמת פשעי מלחמה ופשעים נגד האנושות (rfi.fr, 13 באוקטובר 2010). תביעה דומה הוגשה בשני בתי דין בצרפת בידי "האגודה הצרפתית לצדקה ותמיכה בפלסטינים" (CBSP), ארגון המופיע ברשימת הארגונים התומכים בטרור של משרד האוצר האמריקני (ustreas.gov, 19 באוקטובר 2010; globaljihad.net, 15 במאי 2008). עורכת הדין המייצגת את התובעים הן בתביעה בצרפת והן בתביעה בבית הדין הבין לאומי הינה ליליאן גלוק, משפטנית פעילת זכויות אדם בצרפת (rfi.fr, 4 ביוני 2010).

הזירה הצפונית

ביקור נשיא איראן בלבנון

■ נשיא איראן אחמדינג'אד ביקר בלבנון ב-13 וב-14 באוקטובר. במסגרת הביקור נועד אחמדינג'אד עם נשיא לבנון מישל סלימאן, ראש ממשלת לבנון סעד חרירי ועם יו"ר הפרלמנט הלבנוני וחתם עימם על הסכמים ומזכרי הבנה לגבי שיתוף פעולה בנושאים שונים (סוכנות הידיעות פארס, 13 באוקטובר 2010).

■ אחמדינג'אד השתתף בעצרת בביירות בה נטלו חלק אלפי לבנוניים שהניפו דגלי איראן ותמונות נשיאה. במהלך העצרת נאם מזכ"ל חזבאללה נצראללה מעל גבי מסך. **נצראללה כינה את אחמדינג'אד "משענת ההתנגדות"**. הוא הכחיש טענות לפיהן איראן מובילה "תכנית איראנית" ותורמת ל"מלחמת אחים באזור" והדגיש כי "מה שעושה איראן באזורנו הוא למלא את חובתה האלוהית" וכי למעשה היא מונעת מלחמת אחים. עוד הוסיף כי איראן **שואפת שאדמת פלסטין תושב לבעליה האמיתיים "מהים ועד הנהר" ושהפליטים הפלסטינים ישובו אליה** (אלמנאר, 13 באוקטובר 2010).

■ בנאום נוסף שנשא אחמדינג'אד בעת ביקורו בלבנון, הוא התבטא בחריפות נגד ישראל וארצות הברית. אחמדינג'אד **כינה את לבנון "בית ספר להתנגדות"** ושב וקרא (ברוח דבריו בעצרת האו"ם) להקמת ועדת חקירה עצמאית לחקר אירועי ה-11 בספטמבר, אשר לטענתו תוכננו מראש על מנת לספק לארצות הברית תירוץ להתערב במזרח התיכון. הוא הציע לאו"ם להוכיח את ערכו ולהכיר ב"זכויות הפלסטינים" וטען כי זמנה של ישראל אוזל (nowlebanon.com, 13 באוקטובר 2010).

**נצראללה מעניק לאחמדינג'אד רובה שלטענת חזבאללה נלקח שלל מידי צה"ל במהלך
מלחמת לבנון השנייה, במהלך פגישתם ב-14 באוקטובר (dailystar.com.lb), 16 באוקטובר
(2010)**

■ ביומו השני של הביקור ביקר אחמדינג'אד בדרום לבנון, בין השאר בעיירה בינת ג'יבל. בנאומו שם שיבח את "ההתנגדות הלבנונית" (קרי, חזבאללה). הוא טען כי "לציונים אין דרך מלבד להיכנע לאומות האזור ולחזור לביתם המקורי", קרי - לעזוב את מדינת ישראל (סוכנות הידיעות פארס, 14 באוקטובר 2010). באותו היום נפגש אחמדינג'אד עם מזכ"ל חזבאללה נצראללה ושב לאיראן (אלמנאר, 14 באוקטובר 2010).